

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 12.10.2004
KOM(2004) 642 galutinis

2004/0239 (COD)

Pasiūlymas

TARYBOS IR EUROPOS PARLAMENTO REKOMENDACIJA

dėl tolesnio Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. ĮŽANGA

1998 m. rugsėjo 24 d. Ministrų Taryba patvirtino Rekomendaciją dėl Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę¹. Rekomendacijoje kviečiama, kad valstybės narės paremtų ar sukurtų kokybės užtikrinimo sistemas ir paskatintų aukštojo mokslo institucijas bei kompetentingas valdžios institucijas bendradarbiauti ir pasikeisti patirtimi. Taip pat prašoma Komisijos paremti tokį bendradarbiavimą ir pranešti apie rekomendacijos tikslų įgyvendinimą Europos ir valstybių narių lygiu.

Komisijos ataskaitoje atskleidžiama ryški pažanga kuriant kokybės užtikrinimo sistemas ir skatinant bendradarbiavimą. Šie pokyčiai yra teigiami, tačiau jų nepakanka. Reikia griežtesnių priemonių tam, kad būtų pagerinta Europos aukštojo mokslo veikla, ir kad šis mokslas taptų skaidresniu, ir kad juo labiau pasitikėtų Europos piliečiai, studentai ir kitų šalių mokslininkai. Patikrinus, kaip įgyvendinama rekomendacija, Komisijai siūloma priimti ne tik ataskaitą, bet taip pat ir pasiūlymą dėl naujos Tarybos ir Europos Parlamento rekomendacijos.

Atitinkamai Komisija pasiūlytų Tarybai ir Europos Parlamentui priimti naują rekomendaciją, kuri būtų parengta remiantis 1998 m. rekomendacija ir konkrečiai prisidėtų prie abipusio kokybės užtikrinimo ir įvertinimo sistemų pripažinimo Europoje. Šiame memorandume pateikiamas penkių pakopų rekomendacijoje minimas paaiškinimas, išskirtas kursyvu ir kabutėmis.

2. PENKIOS PAKOPOS ABIPUSIAM PRIPAŽINIMUI PASIEKTI

A. Vidaus kokybės užtikrinimo mechanizmai

„reikalauti, kad visos savo teritorijoje veikiančios aukštojo mokslo institucijos įtrauktų ar plėtotų griežtus vidaus kokybės užtikrinimo mechanizmus.“

Komisijos remiamos universitetų asociacijos ir tinklai ėmėsi įvairių iniciatyvų, skirtų plėtoti vidaus kokybės valdymą (arba „kokybės kultūrą“) institucijose, kaip aprašyta šios ataskaitos 3.3 skyriuje. Tačiau Europoje kokybė vis dar silpnai ir netolygiai valdoma ir plėtojama. Šią su institucijų personalo ištekliais ir valdymu susijusią praktiką reikia išplėsti didesnėje Europos institucijų terpėje kaip išorės vertinimo priedą ir tvirtą pagrindą. Komisija įvertins pažangą šioje srityje ir toliau remis kokybės valdymo iniciatyvas.

B. Bendras standartų, procedūrų ir gairių rinkinys

„reikalauti, kad visos savo teritorijoje veikiančios kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūros įvertindamos būtų nepriklausomos, taikytų 1998 m. rugsėjo mėn. Tarybos rekomendacijoje išdėstytas kokybės užtikrinimo savybes ir įvertinimo tikslais taikytų bendrą standartų, procedūrų ir gairių rinkinį.“

2003 m. rugsėjo mėn. Berlyne susirinkę aukštojo mokslo ministrai priėmė *ENQA* įgaliojimus, per jos narius jį kviesdami plėtoti „priimtą standartų, procedūrų ir gairių rinkinį dėl kokybės užtikrinimo“ bendradarbiaujant su *EUA*, *EURASHE* ir *ESIB*. *ENQA* pradėjo dirbti pagal

¹ Tarybos rekomendacija dėl Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę (98/561/EB) OL L 270/56 1998 10 7.

šiuos įgaliojimus ir 2005 m. gegužės mėn. kito Berगेने įvyksiančio ministrų susitikimo metu per Bolonijos tolesnio darbo grupę teiks ataskaitą ministrams. Komisijos vaidmuo šių įgaliojimų srityje yra toks:

Standartai, kriterijai ar atramos taškai

Šiame kontekste standartai – tai agentūrų naudojami kriterijai ar atramos taškai, kai jos vertina ar akredituoja institucijas arba programas. Tačiau priimtas standartų rinkinys neturėtų tapti suvaržymais. Standartai turėtų būti naudojami kaip atramos taškai, leidžiantys pasinaudoti bendra kalba. Agentūros turėtų nustatyti ir paskelbti jų taikomas standartus ir juos susieti su bendraisiais atramos taškais. Taikant atramos taškus, Europoje ketinama padidinti skaidrumą ir suderinimo galimybę. Juos taikant, būtų galima pabrėžti studijų programų panašumus ir skirtumus, jų nederinant. Reikėtų, kad universitetams ir kitoms aukštojo mokslo institucijoms būtų suteikta laisvė išsiskirti, įvesti naujovių ir taikyti tai, kas aprašyta priimtame standartų rinkinyje.

Itin svarbiais tampa du nauji standartų rinkiniai: vidus kokybės užtikrinimo mechanizmai ir mokslo rezultatų bei kompetencijų panaudojimas. Siekiant atitikti reikalavimus, atramos taškus reikėtų atnaujinti reguliariai ir priderinti prie naujų žinių ir kintančių visuomenės poreikių. Vienas iš atnaujinimo būdų – sukurti Suinteresuotųjų asmenų grupę, kurią sudarytų šioje srityje dalyvaujantys universiteto dėstytojai, ekspertai ir sėkmingai besimokantys arba buvę studentai. Komisija imsis iniciatyvos suburti pirmąjį Suinteresuotųjų asmenų grupių ratą 2004–2005 akademinių metų laikotarpiu.

Procedūros

ENQA tyrimas² parodė, kad 1998 m. Tarybos rekomendacijoje išdėstyta pagrindinė tvarka yra veiksminga ir yra plačiai taikoma atliekant daugelį vertinimų. Šią ES kontekste rekomenduotą tvarką Berlyne ministrai perkėlė į platesnį Bolonijos kontekstą. Pageidautinas šių įgaliojimų vykdymo rezultatas būtų Kokybės užtikrinimo procedūrų ENQA vadovas, kuriame būtų pateikti bendrai priimti modeliai ar protokolai, grindžiami valstybės narėse naudojama gera praktika. Komisija tiki, kad būtų pageidautina paskelbti tokį vadovą. Atsižvelgdama į 1998 m. Tarybos rekomendaciją ir į 2003 m. Berlyno komunikatą, Komisija tikisi, kad valdant agentūras ir atliekant vertinimus, sistemingai dalyvaus tarptautinė visuomenė.

Gairės

Gairėse nurodomi principai, kurių privaloma laikytis, atliekant išorės vertinimus. Vykdamas *ENQA* įgaliojimus, bus nustatytas priimtas gairių ar principų rinkinys. Tam tikrus šiuos principus galima nustatyti jau dabar, pavyzdžiui, universiteto autonomijos viešąją atskaitomybę, išorės agentūrų nepriklausomumą, proporcingumą ir teisingumą. Pageidautinas šio veiksmo rezultatas būtų Principų kodeksas Europos kokybei užtikrinti, kuriuo vadovautųsi visos suinteresuotosios šalys, ir kuris taip pat būtų įtrauktas į *ENQA* vadovą.

² Europos aukštojo mokslo kokybės procedūros – *ENQA* tyrimas, *ENQA* Vienkartiniai leidiniai Nr. 5, 2003 m. balandis <http://www.enqa.net/texts/procedures.pdf>

C. A. Kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registras

„skatinti kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūras, kad jos drauge su aukštajam mokslui atstovaujančiomis organizacijomis sudarytų „Kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registrą“, kaip aprašyta priede, ir apibrėžtų registracijos sąlygas.“

Išorės vertinimai turi didesnę poveikį, jeigu atitinkama agentūra atitinka aukščiausius nepriklausomumo ir profesionalumo standartus. Todėl yra siūloma, kad Europoje veikiančios kokybę užtikrinančios agentūros būtų reguliariai tikrinamos. Šių tikrinimų rezultatai turėtų būti skelbiami. Ministrai Berlyne paprašė ENQA ir partnerių „ištirti atitinkamą kolegų vykdomą kokybės užtikrinimo ir (arba) akreditavimo agentūrų ar įstaigų tikrinimo sistemą.“ Agentūrų tikrinimu turėtų būti paskatinama sukurti Kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registrą („Sąrašą“, Kliringo namus“), kuriam priklauso Europoje veikiančios ar įsisteigusios viešos, privačios ir ekspertų agentūros, savo veiklą vykdančios regioniniu, nacionaliniu, europiniu ar tarptautiniu pagrindu. Paskelbiant registrą Internetu, būtų prisidėta prie vertinimo ir akreditavimo sistemų pripažinimo ir įvertinimo bei netiesiogiai palengvintų kvalifikacijų pripažinimą Europoje ir už jos ribų.

Reikia nustatyti gerai dirbančios agentūros standarto reikalavimus ir jų patikrinimui atlikti reikalingas procedūras ir gaires. Reikėtų sukurti tikrinimo sistemą, atliekant tikrinimus ir išlaikant pusiausvyrą tarp įvairių suinteresuotųjų šalių, universitetų, studentų, socialinių partnerių ir profesinių įstaigų, vyriausybių ir agentūrų.

Registro sukūrimas reikštų, kad kokybė būtų užtikrinama ir vertinama dabartinių ir būsimų ENQA narių bei kitų Europoje veikiančių agentūrų. Didelei daliai agentūrų nebūtų sunku laikytis standarto reikalavimų, o tai joms suteiktų kokybės pažymėjimą. Nariai kandidatai, prieš jiems tampant visateisiais nariais, būtų skatinami pakelti jų veiklos lygį. Jiems būtų suteikta speciali pagalba gebėjimams stiprinti.

D. Universiteto autonomija pasirenkant agentūrą

„sudaryti galimybę aukštojo mokslo institucijoms savo teritorijoje pagal savo poreikius ir pobūdį pasirinkti agentūrą iš kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registre.“

Aukštojo mokslo institucijoms turėtų būti suteikta laisvė pagal savo poreikius pasirinkti agentūrą, jeigu ši agentūra yra įtraukta į registrą ir yra jų šalyje pripažinta nepriklausoma ir patikima. Tai gali būti kitoje Europos šalyje esanti agentūra. Universitetai turėtų būti skatinami plėtoti akreditavimo strategiją. Universitetai turėtų valdyti jų akreditavimą ir ištirti, kuris akreditavimo tipas geriausiai atitinka jų konkrečius interesus. Remdamiesi tokia strategija, jie gali pasirinkti regioninį, nacionalinį ar tarptautinį akreditavimą.

E. Valstybės narės kompetencija pripažinti įvertinimus ir nustatyti pasekmes

„pripažinti visų Europos registre išvardytų kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų padarytus įvertinimus kaip pagrindą sprendimams dėl licencijų suteikimo aukštojo mokslo institucijoms ar jų finansavimo, įskaitant klausimus, susijusius su jų atitikimu reikalavimams dėl studentų stipendijų ir paskolų.“

Valstybės narės yra atsakingos už nacionalinių kokybės užtikrinimo sistemų sudarymą. Jos apibrėžia nacionalinę kvalifikacijų sistemą. Valstybės narės suteikia aukštojo mokslo

institucijoms teisę išduoti diplomus (licencijų išdavimas). Valstybės narės didžiaja dalimi finansuoja aukštąjį mokslą dalį, o taip pat studentų stipendijas ir paskolas. Todėl valstybės narės pasirenka kokybės užtikrinimo ir akreditavimo tipą, kurių reikia tam, kad būtų priimti teigiami ar neigiami sprendimai dėl licencijų išdavimo ir finansavimo.

Vykdydamos savo įsipareigojimus, valstybės narės vis labiau ir labiau pasitiki nacionalinės (-ių) kokybės užtikrinimo agentūros (-ų) sprendimu. Kai kuriais atvejais³ valstybės narės nusprendė sudaryti galimybę pripažinti kitos Europos šalies agentūros sprendimą tolygiu nacionalinių agentūrų sprendimui. Iš tiesų yra diskutuotina, ar tikrai reikia kiekvienai šaliai sudaryti jos pačios kokybės užtikrinimo sistemą. Bendradarbiaujant būtų sukurta masto ekonomija ir sinergijos, apjungiant kompetenciją, pagerinant objektyvumą ir patikimumą. Belgija (Flandrija) ir Nyderlandai netgi nusprendė nustatyti bendrą akreditavimo sistemą. Tokiais atvejais užsienio agentūros sprendimas pakeistų nacionalinės agentūros sprendimą ir vėlesni sprendimai dėl licencijų išdavimo ar finansavimo remtųsi tuo sprendimu.

Komisija tiki, kad durų atvėrimas agentūroms iš kitų Europos šalių yra teigiama aplinkybė. Dėl to atsiradusi konkurencija skatintų agentūras gerinti jų veiklą ir jų teikiamas paslaugas bei leistų vertinimo ir akreditavimo paslaugas teikti tarptautiniu, Europos lygiu. Tai savo ruožtu prisidėtų prie šių rezultatų kokybės gerinimo. Be to, agentūros tuo būtų skatinamos specializuotis. Vienos gali rinktis regioninį, nacionalinį ar Europos vaidmenį. Kitos gali specializuotis institucijų vertinimo ar tam tikrų disciplinų (pavyzdžiui, inžinerijos), ar disciplinų grupių (pavyzdžiui, humanitarinių ar socialinių mokslų) srityse. Šiuo būdu skatinant tarpvalstybinį kokybės užtikrinimą, taip pat būtų veiksminga parama abipusiam kokybės užtikrinimo ir įvertinimo sistemų pripažinimui, taigi ir kvalifikacijų pripažinimui Europos mastu ir už jos ribų, universitetams ir nacionalinėms valdžios institucijoms paliekant iniciatyvos teisę.

Kita alternatyva valstybėms narėms – išlaikyti institucijų vertinimą ir akreditavimą nacionaliniu lygiu ir leisti universitetams be nacionalinio institucijų akreditavimo ieškoti galimybių akredituoti programas užsienyje. Universitetai tuo pasinaudotų ne tam, kad tiesiogiai gautų valstybės finansavimą, bet daugiau dėl su mokslo šakomis susijusių priežasčių, kaip jau buvo padaryta inžinerijos ir verslo studijų srityse.

Didžiausia dalis vertinimų ir akreditavimų atliekami nacionaliniu arba regioniniu pagrindu. Tikimasi, kad šie vietiniai veiksmai taps labiau palyginami ir bus atliekami Europos lygiu naudojant „priimtą standartų, procedūrų ir gairių rinkinį“ ir pakviečiant dalyvauti užsienio ekspertus. Tam tikrais atvejais yra galimybė atlikti tarptautinį vertinimą ir akreditavimą. Labai glaudžiai su užsienio šalimis susijusiose studijų srityse, tokiose kaip verslas, medicina, inžinerija, universitetai ar jų rėmėjai (valstybės ar privatūs) tarptautinius pažymėjimus gali laikyti naudingais skirstant į mokslo šakas ar vartotojų apsaugai. Akivaizdu, kad dėl integruotų studijų programų, kaip dviejų specialybių magistro studijų programų, yra reikalingas bendradarbiavimas su atitinkamomis kokybės užtikrinimo agentūromis.

Komisija pritaria, kad reikia nustatyti vienos atskiros studijų programos ir bendrų studijų programų tarptautinį vertinimą ir akreditavimą bei įvesti bandomąjį etapą, ir yra pasirengusi pritarti su nagrinėjamu klausimu susijusių profesinių organizacijų pasiūlymams, įsteigdama Europos akreditavimo sistemą tokiose srityse kaip medicina ir inžinerija. Pirmiausia, Komisija pritarė kelioms akreditavimo iniciatyvoms Europos mastu 2004–2005 metų

³ Danija, Vokietija ir Nyderlandai.

laikotarpiu. Be Europos akreditavimo universitetai, kuriems nepakanka jų šalies akreditavimo, galbūt norės gauti pažymėjimus iš Europai nepriklausančių šalių, ypač iš Jungtinių Amerikos Valstijų agentūrų.

3. IŠVADA

Šioms penkioms pakopoms reikia lemiančių veiksmų institucijų, agentūrų, nacionaliniu ir Europos lygiu. Institucijos privalo įdiegti griežtą vidaus kokybės valdymą ir plėtoti „akreditavimo strategiją“. Agentūros turėtų visapusiškai taikyti 1998 m. Rekomendaciją ir pasiruošti kruopščiam patikrinimui. Valstybės narės turėtų remti savo universitetus ir leisti jiems būti autonomiškais, įskaitant agentūros pasirinkimą. Valstybės narės taip pat turėtų leisti savo agentūroms vykdyti savo veiklą nepriklausomai ir tarpvalstybiniu lygiu. Jos taip pat turėtų geranoriškai pripažinti kitoje Europos šalyje ar Europos mastu veikiančių patikimų agentūrų įvertinimą. Europos bendradarbiavimo išdava turėtų būti patikimų kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registras („sąrašo“, „kliringo namų“). Tokiu būdu taip diskutuojamas „abipusis pripažinimas“ gali virsti tikrove.

Nauja Taryba ir Europos rekomendacija stipriai paskatintų sukurti darnios Europos aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo sistemą, pagerintų kokybę, palengvintų kvalifikacijų pripažinimą ir paskatintų mobilumą.

Pasiūlymas

TARYBOS IR EUROPOS PARLAMENTO REKOMENDACIJA

dėl tolesnio Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę

EUROPOS SĄJUNGOS MINISTRŲ TARYBA IR EUROPOS PARLAMENTAS

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 149 straipsnio 4 dalį ir į 150 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą⁴,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁵,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁶,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁷,

kadangi:

- (1) Nepaisant to, kad 1998 m. rugsėjo 24 d. Tarybos rekomendacijos dėl Europos bendradarbiavimo užtikrinant aukštojo mokslo kokybę įgyvendinimas buvo ryški sėkmė, kaip parodė 2004 m. rugsėjo 30 d. Komisijos ataskaita, vis dar reikia gerinti Europos aukštojo mokslo veiklą siekiant, kad ji taptų skaidresnė, ir ją labiau pasitikėtų Europos piliečiai, studentai ir kitų šalių mokslininkai.
- (2) Tarybos rekomendacijoje kviečiama paremti, o prireikus, sukurti skaidrias kokybę užtikrinančias sistemas, ir beveik visos valstybės narės sukūrė nacionalines užtikrinimo sistemas ir inicijavo ar sudarė galimybę sukurti vieną ar daugiau kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų.
- (3) Tarybos rekomendacijoje buvo kviečiama kokybės užtikrinimo sistemas pagrįsti kai kuriomis esminėmis savybėmis, įskaitant programų ar institucijų vertinimą vertinant iš vidaus, atliekant išorės patikrinimą, įtraukiant studentus, skelbiant rezultatus ir dalyvaujant tarptautiniuose projektuose.
- (4) Šios savybės bendrai buvo įgyvendintos visose kokybės užtikrinimo sistemose, ir 2003 m. rugsėjo mėn. Bolonijos proceso kontekste jas patvirtino Berlyne susirinkę Europos švietimo ministrai, siekdami sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę.

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

⁷ OL C [...], [...], p. [...].

- (5) 2000 m. buvo sukurtas Europos aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo tinklas *ENQA*, ir prie jo prisijungia vis daugiau kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų visose valstybėse narėse.
- (6) 2003 m. rugsėjo mėn. Berlyne susirinkę švietimo ministrai „per jos narius pakvietė *ENQA* plėtoti priimtą standartų, procedūrų ir gairių rinkinį dėl kokybės užtikrinimo, tirti galimybes užtikrinti atitinkamą kolegų vykdomą kokybės užtikrinimo ir (arba) akreditavimo agentūrų ar įstaigų tikrinimą, bendradarbiaujant su *EUA*, *EURASHE* ir *ESIB*, ir 2005 m. per tolesnio darbo grupę parengti ataskaitą ministrams.“
- (7) Pageidautina sudaryti nepriklausomų ir patikimų kokybę užtikrinančių Europoje veikiančių regioninių, vietos, bendro pobūdžio, specializuotų, valstybinių ar privačių, pelno siekiančių ar nesiekiančių pelno agentūrų teigiamą sąrašą ar registrą, siekiant sustiprinti aukštojo mokslo skaidrumą ir padėti pripažinti užsienyje įgytas kvalifikacijas ir ten praleistą laikotarpį.
- (8) Lisabonos strategijos kontekste 2002 m. kovo mėn. Barselonoje Europos Vadovų Taryba pateikė išvadą, kurioje teigiama, kad Europos švietimo ir mokslo sistemos turėtų tapti „pasaulio kokybės standartu“⁸

ŠIUO DOKUMENTU REKOMENDUOJA VALSTYBĖMS NARĖMS:

A. reikalauti, kad visos savo teritorijoje veikiančios aukštojo mokslo institucijos įtrauktų ar plėtotų griežtus vidinės kokybės užtikrinimo mechanizmus.

B. reikalauti, kad visos savo teritorijoje veikiančios kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūros įvertindamos būtų nepriklausomos, taikytų 1998 m. rugsėjo mėn. Tarybos rekomendacijoje išdėstytas kokybės užtikrinimo savybes ir įvertinimo tikslais taikytų bendrą standartų, procedūrų ir gairių rinkinį.

C. skatinti kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūras, kad jos drauge su aukštajam mokslui atstovaujančiomis organizacijomis sudarytų „Kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registrą“, kaip aprašyta priede, ir apibrėžtų registracijos sąlygas.

D. sudaryti galimybę aukštojo mokslo institucijoms savo teritorijoje pagal savo poreikius ir pobūdį pasirinkti agentūrą iš kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registre.

E. pripažinti visų Europos registre išvardytų kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūrų įvertinimus kaip pagrindą sprendimams dėl licencijų suteikimo aukštojo mokslo institucijoms ar jų finansavimo, įskaitant klausimus, susijusius su jų atitikimu reikalavimams dėl studentų stipendijų ir paskolų.

⁸ Barselonos Europos Vadovų Taryba – pirmininkaujančios šalies išvados
http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/71025.pdf

II.SIŪLO KOMISIJAI :

A. glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis tęsti savo paramą aukštojo mokslo institucijų bendradarbiavimui, kokybės užtikrinimo ar akreditavimo agentūroms, kompetentingoms institucijoms ir kitoms šioje srityje veikiančioms įstaigoms.

B. Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui pateikti trimetės ataskaitas dėl padarytos pažangos plėtojant kokybės užtikrinimo sistemas įvairiose valstybėse narėse ir dėl bendradarbiavimo veiklos Europos lygiu, įskaitant pirmiau nurodytais tikslais padarytą pažangą.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu

Parlamento vardu

Pirmininkas

Pirmininkas

PRIEDAS

„Kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų Europos registras“

Registre turėtų būti pateiktas patikimų agentūrų, kurių įvertinimu galėtų pasitikėti valstybės narės (ir valstybių narių valdžios institucijos), sąrašas. Jis turėtų būti sudaromas remiantis tokiais pagrindiniais principais:

1. Sąrašą turėtų sudaryti valstybėse narėse veikiančių kokybės užtikrinimo ir akreditavimo agentūrų atstovai drauge su aukštojo mokslo sektoriaus atstovais (universitetais, neuniversitetinio aukštojo mokslo įstaigomis, studentais, universiteto dėstytojais ir mokslininkais) ir socialiniais partneriais.
2. Agentūrų registracijos sąlygos yra šios:
 - visiškas nepriklausomumas, priimant sprendimą,
 - vienos arba daugiau valstybių narių (ar valstybių narių valdžios institucijų) pripažinimas,
 - veiklos vykdymas remiantis bendru standartu, procedūrų ir gairių rinkiniu, nurodytu šios rekomendacijos 6 skyriuje,
 - reguliarius kolegų ir kitų ekspertų atliekamas išorės patikrinimas, įskaitant tokio patikrinimo kriterijų, metodų ir rezultatų paskelbimą.